

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2024

**ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. κβ΄35-46)
4 Φεβρουαρίου 2024**

Ό εύαγγελιστής Ματθαῖος καταγράφει τὴν τελευταία ἀντιπαράθεση τοῦ Χριστοῦ μὲ τὶς διάφορες θρησκευτικὲς καὶ πολιτικὲς ὄμάδες τοῦ ιουδαϊκοῦ λαοῦ. Ἐνα μικρὸ ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν διάλογο τοῦ Χριστοῦ μὲ τοὺς φαρισαίους, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἀκούσαμε σήμερα στὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα. Πολλὲς φορὲς οἱ φαρισαῖοι παρακολουθοῦσαν τὶς κινήσεις καὶ τοὺς λόγους τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀρκετὲς φορὲς ἔθεταν καὶ ἐρωτήσεις πρὸς Αὐτόν. Ο σκοπός τους ἦταν νὰ Τὸν παγιδεύσουν, νὰ Τὸν φέρουν σὲ δύσκολη θέση, γιὰ νὰ Τὸν κατηγορήσουν στὴν συνέχεια ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης. Τὶς τελευταῖς ἡμέρες πρὶν ἀπ' τὴν Σταύρωση ἡ ἀντιπαράθεση αὐτὴ ὀξύνθηκε. Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἡρωδιανῶν, τῶν σαδδουκαίων καὶ τῶν φαρισαίων ἔθεσαν ἀπὸ μία ἐρώτηση στὸν Ἰησοῦ Χριστό. Ἡ μία ὄμάδα ἐπιθυμοῦσε νὰ Τὸν ἐμπλέξει σὲ πολιτικὰ ζητήματα, ἐπειδὴ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη στὸ ιουδαϊκὸ ἔθνος ἐπικρατοῦσε ἔντονος ἐπαναστατικὸς ἀναβρασμὸς ἐναντίον τῶν κατακτητῶν Ρωμαίων. Ἡ ἄλλη ὄμάδα ἦταν ύλιστὲς καὶ δὲν πίστευαν στὴν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν. Ζήτησαν ἀπ' τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ νὰ συμφωνήσει ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθεῖ ἡ ἀνάσταση τῶν νεκρῶν. Οἱ φαρισαῖοι ἀπ' τὴν πλευρά τους ἔθεσαν καὶ αὐτοὶ μία ἐρώτηση. Ζητοῦσαν νὰ πληροφορηθοῦν ἀπ' τὸ στόμα τοῦ Κυρίου ποιὰ ἦταν ἡ σπουδαιότερη ἐντολὴ τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου. Καὶ ἐπιθυμοῦσαν νὰ ἀποδείξουν ὅτι δὲν γνωρίζει ἐπαρκῶς τὸν Νόμο καὶ ἐπομένως δὲν ἔδινε σωστὲς ἐρμηνεῖες στὸ περιεχόμενο τοῦ Νόμου. Στὴν συνέχεια θὰ ἀπευθύνονται στὸν λαὸ καὶ θὰ τὸν προέτρεπαν νὰ μὴν προσέχει στὴν διδασκαλία τοῦ Κυρίου.

Σὲ ὅλες αὐτές τὶς ἐρωτήσεις ὁ Κύριος ἔδωσε ἀποστομωτικὴ ἀπάντηση. Στὴν τελευταία ἐρώτηση ἡ ἀπάντηση ἦταν εὔκολη. Ὁ Χριστὸς χρησιμοποίησε ἔνα χωρίο ἀπ' τὸ Δευτερονόμιο, τὸ ὁποῖο ὅλοι ἥσαν ύποχρεωμένοι νὰ γνωρίζουν ἀπὸ στήθους καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνουν: «Ἄγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου». Όστόσο, γιὰ νὰ εἶναι ἀληθινὴ αὐτὴ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό, εἶναι ἀνάγκη νὰ συμμετέχουν ὅλες οἱ ψυχοσωματικὲς δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου, δηλαδὴ ὅχι μόνο ἡ λογικὴ καὶ τὸ συναί-σθημα, ἀλλὰ καὶ ἡ βούληση καὶ ἡ ἐπιθυμία. Καὶ ὁ Χριστὸς συμπλήρωσε ὅτι ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ προεκτείνεται μὲ τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον. Τὶς ἀπαντήσεις αὐτὲς δὲν τὶς περίμεναν οἱ φαρισαῖοι, ἐπειδὴ τὰ σχέδιά τους δὲν προχωροῦσαν.

Μετὰ τὴν ἀποτυχία τους ἔρχεται ἡ σειρὰ νὰ ὑποβάλει ἐρώτηση πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰδιος ὁ

Χριστός: «Ποιὰ γνώμη ἔχετε ἐσεῖς γιὰ τὸν Μεσσία;» Ὅλοι γνώριζαν ὅτι ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας θὰ ἥταν «υἱὸς Δαβίδ», ἀπόγονος τοῦ Δαβίδ. Τὸ μεγάλο πρόβλημα ὅμως ἥταν ἂν θὰ εἴναι μόνο «υἱὸς τοῦ Δαβίδ» ἢ καὶ κάτι ἄλλο, μόνο ἄνθρωπος ἢ κάτι παραπάνω. Στὸ σημεῖο αὐτὸ ὁ Χριστὸς θέτει ἔνα δεύτερο, συμπληρωματικὸ ἐρώτημα πρὸς τὸν συνομιλητές Του: «εἴαν εἴναι (μόνο) ἀπόγονός του, τότε γιατὶ ὁ Δαβίδ στὸν 109ο ψαλμὸ Τὸν ὄνομάζει Κύριο;» Ἐννοοῦσε τὸν ψαλμικὸ στίχο «Εἶπε ὁ Κύριος (ὁ Θεὸς Πατέρας) στὸν Κύριο (τὸν Υἱό) Νὰ καθίσεις στὰ δεξιά Μου, μέχρι νὰ ὑποτάξω τοὺς ἔχθρούς Σου κάτω ἀπ' τὰ πόδια Σου». Γιὰ νὰ ἀπαντήσουν σὲ αὐτὴν τὴν δεύτερη ἐρώτηση, ἔπρεπε νὰ ἀναγνωρίσουν ὅτι ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας ἥταν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ὅτι αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς δὲν εἴναι μόνο ἄνθρωπος, ἀλλὰ καὶ Θεός. Ἐπειδὴ οἱ φαρισαῖοι δὲν ἥσαν διατεθειμένοι νὰ παραδεχθοῦν οὕτε τὸ ἔνα οὕτε τὸ ἄλλο, ἀμέσως ἀπεχώρησαν. Καὶ ὁ Χριστὸς στὴν συνέχεια ἀπηρύθυνε πρὸς αὐτοὺς ἐκεῖνα τὰ φοβερά «ούαί».

Ἀπὸ τότε μέχρι σήμερα, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, οἱ ἄνθρωποι μιλοῦν γενικῶς καὶ ἀορίστως γιὰ ἀγάπη, ἀλλὰ τὶς περισσότερες φορὲς ἡ ἀγάπη αὐτὴ δὲν εἴναι ἀληθινή, εἴναι ἰδιοτελῆς καὶ δὲν συνδέεται μὲ τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ καὶ δὲν συμβαδίζει μὲ τὴν τήρηση του θελήματός Του. Ἀλλὰ πολὺ περισσότερο τὸ ἐρώτημα «ποιὸς νομίζετε ὅτι εἴναι ὁ Χριστός;» δὲν ἔπαινε ἀπὸ τότε μέχρι σήμερα νὰ ἀπασχολεῖ τοὺς ἄνθρωπους. Γιὰ διαφορετικοὺς λόγους σὲ κάθε ἐποχὴ ἐπαναλαμβάνεται ἡ προφητεία τοῦ Συμεὼν κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Ὑπαπαντῆς ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς θὰ εἴναι «σημεῖον ἀντιλεγόμενον». Εἴδαμε ὅτι οἱ συνομιλητές Του ἐπεδίωκαν νὰ Τὸν ἀναγκάσουν νὰ συμφωνήσει μαζί τους, Ἐκεῖνος ὅμως δὲν ἀρνήθηκε τὸν ρόλο Του καὶ δὲν πρόδωσε τὴν ἀποστολή Του. Καὶ στὴν δική μας ἐποχὴ πολλοὶ διακηρύσσουν ὅτι Τὸν «σέβονται», ἀναγνωρίζουν ὅτι ὑπῆρξε μεγάλος ἀναμορφωτὴς τῆς ἄνθρωπότητας. Ἐπειδὴ Τὸν ἀναγνωρίζουν ἐν μέρει, νομίζουν ὅτι ἔχουν κάνει σπουδαία παραχώρηση. Ωστόσο, ἀρνοῦνται νὰ ἀποδεχθοῦν τὴν πλήρη ταυτότητά Του, ὅτι δηλαδὴ εἴναι τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος. Ἀπομακρύνονται ἀπ' τὶς ἐντολές Του καὶ θεωροῦν ὅτι αὐτὸ λέγεται «πρόοδος».

Ἄρκετοὶ μορφωμένοι ἄνθρωποι, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, στοὺς τελευταίους αἰῶνες μελέτησαν καὶ ἔγραψαν γιὰ τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ μὲ ἀρνητικὴ διάθεση. Ἐπιθυμοῦσαν νὰ ἀποδείξουν ὅτι ἡ πίστη τῆς Ἐκκλησίας στὸν Χριστὸ εἴναι λᾶθος. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ὅμως (ἄν ὅχι ὄλοι) γοητεύθηκαν τόσο πολὺ ἀπ' τὸ ἡθικὸ μεγαλεῖο Του καὶ ἀπ' τὴν διδασκαλία Του. Ἐφθασαν στὸ σημεῖο νὰ παραδεχθοῦν ὅτι ἡ ἀπομάκρυνση ἀπ' Αὐτὸν θὰ φέρει μὲ μαθηματικὴ ἀκρίβεια τὴν καταστροφὴ τῆς ἄνθρωπότητας. Εἴθε αὐτὸ νὰ κατανοήσουν καὶ κάποιοι δικοί μας, ὅτι ὁ ὑποτιθέμενος «σεβασμός» τους δὲν εἴναι ἀρκετός, ὅχι μόνο δὲν εἴναι πρόοδος, ἀλλὰ μεγάλη ὄπισθιδρόμηση.

[dkpdf-button]